

The Book of Iyov: A Jewish Response to Suffering?

(1) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ז עמוד א

בקש להודיעו דרכיו של הקדוש ברוך הוא ונתן לו, שנאמר: הודיעני נא את דרכיך; אמר לפניו: רבונו של עולם! מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו, יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו?

Berachot 7a

[Moshe Rabbeinu] wished to know the ways of God, as it says "Show me Your Glory!". Moshe said "Master of the World! Why do some righteous suffer and some wicked prosper?"

(2) רמב"ן - תורת האדם שער הגמול

ואם תשאל עלינו כיון שיש ענין נעלם במשפט, ונצטרך להאמין בצדקו מצד שופט האמת יתברך ויתעלה, למה תטריח אותנו ותצוה עלינו ללמוד הטענות שפירשנו והסוד שרמזנו, ולא נשליך הכל על הסמך שנעשה בסוף שאין לפניו לא עולה ולא שכחה אלא שכל דבריו במשפט, זו טענת הכסילים מואסי חכמה, כי נועיל לעצמנו בלמוד שהזכרנו להיותנו חכמים ויודעי אלהים יתברך מדרך האל וממעשיו

Ramban – Sha'ar HaG'mul (281)

Perhaps you will ask: "Given that the matter of judgment is hidden, and we must have faith in His righteousness as the true judge, may He be blessed and exalted, why should you bother us with studying these ideas? Let us be content that in the end, there are before Him neither iniquity nor oblivion, rather all his ways are just." This is the argument of fools who reject wisdom, for this study will benefit us in our quest to become wise and attain knowledge of God, may he be blessed, His ways and His deeds.

(3) רמב"ן - הקדמה לפירוש על איוב

ויש מרבתינו שאמר כי משה רבינו כתבו... ונצטוו בכתיבתו מפני היות עניינו שורש באמונה ויסוד התורה. ודע כי שם בספר ההוא יקשו כל העולה על הלב להקשותו בענין הזה, ושם צריך שיהיה התירוץ הגמור

Ramban – Introduction to Iyov

One of the Sages said that Moshe Rabbeinu wrote it... and he was commanded to write it because its subject is a root of faith and a foundation of the Torah. Know then, that in that book every possible challenge has been asked, and in that book must be the final answer.

4) Plot Summary:

Chapter 1-2: Introduction – Iyov is a wealthy and righteous man. God allows the Satan to destroy Iyov's family and possessions and finally the Satan strikes Iyov with a very painful disease. Iyov's three friends Elifaz, Bildad and Tzofar come to comfort him.

Chapters 3-31 A protracted debate ensues. Iyov feels he has been mistreated and the friends argue with him. Each friend speaks in turn and Iyov replies. There are three rounds of discussion. Iyov refuses to accept their words.

Chapters 32-37 A new person, Elihu, turns up and lectures Iyov further. Iyov is silent.

Chapters 38-42 God speaks to Iyov from the whirlwind. Iyov admits he was wrong for questioning God. Iyov's family and possessions are restored to him.

(5) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טו עמוד א

יחיב ההוא מרבנן קמיה דר' שמואל בר נחמני, ויחיב וקאמר: איוב לא היה ולא נברא אלא משל היה

Bava Batra 15a

One of the Rabbis taught before R. Shmuel bar Nachmani "Iyov never existed, he was only an allegory".

(6) רמב"ם - מורה הנבוכים חלק שלישי פרק כב

סוף דבר בין היה בין לא היה, בכמו ענינו הנמצא תמיד נבוכו כל המעיינים מבני אדם

Rambam – Moreh Nevuchim 3:22

The bottom line: Whether he existed or not, all philosophers have been confounded by his story which repeats in every generation

(7) איוב פרק א פסוק א

אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עוּץ אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא תָם וְיָשָׁר וִירָא אֶל־הֵים וְסָר מִרָע:

There was a man in the land of Utz, his name was Iyov. That man was innocent and upright, feared God and shunned evil.

(8) רמב"ם - מורה הנבוכים חלק שלישי פרק כב

והוא צווי בעצה ובהנהגה עצו עצה, וכאלו יאמר לך השתכל בזאת העצה והתבונן בו

Rambam – Moreh Nevuchim 3:22

Utz – this is a command to think "utzu etza", as if to say to the reader "Ponder this matter and consider it".

(9)

6 On a certain day, the angels came to present themselves before GOD, and the Satan came also among them. 7 GOD said to the Satan: From where do you come?' Then Satan answered GOD, and said: 'From going to and fro in the earth, and from walking up and down in it.' 8 And GOD said to the Satan: 'Have you considered My servant Iyov, that there is none like him in the earth, a whole-hearted and an upright man, one that fears God, and shuns evil?' 9 Then the Satan answered GOD, and said: 'Does Iyov fear God for nought? 10 Have You not made a hedge about him, and about his house, and about all that he has, on every side? You have blessed the work of his hands, and his possessions are increased in the land. 11 But put forth Your hand now, and touch all that he has, surely he will blaspheme You to Your face.' 12 And GOD said unto the Satan: 'Behold, all that he has is in your power; only upon him put not forth your hand.' So the Satan went forth from the presence of GOD.

20 Then Iyov arose, tore his shirt, plucked out his hair, and fell down upon the ground, and prostrated himself; 21 And he said; naked came I out of my mother's womb, and naked shall I return there; **GOD has given, and GOD has taken away; blessed be the name of GOD.** 22 For all this Iyov sinned not, nor did he ascribe impropriety to God.

איוב פרק א

(ו) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָעָלִי הַיִּם לְהִתְנַצֵּב עַל ה' וַיָּבֹאוּ גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם: (ז) וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאֵין תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר מִשּׁוּט בְּאֶרֶץ וּמִהֲתִלָּךְ בָּהּ: (ח) וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן הֲשִׁמְתָּ לְבָבְךָ עַל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמוֹהוּ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יִירָא אֶל־הֵים וְסָר מִרָע: (ט) וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר הֲחִנֵּם יִירָא אִיּוֹב אֶל־הֵים: (י) הֲלֹא <אתה שָׂכַת בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל אֲשֶׁר לוֹ מִסָּבִיב מַעֲשֵׂה יָדָיו בְּרִכְתָּ וּמִקְנָהוּ פָּרָץ בְּאֶרֶץ: (יא) וְאוֹלָם שָׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ אִם לֹא עַל פְּנִיךָ יִבְרָכְךָ: (יב) וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן הִנֵּה כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיָדְךָ רַק אֱלֹהִים אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵעַם פְּנֵי ה':

(כ) וַיָּקָם אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת מְעָלוֹ וַיִּגְזַז אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: (כא) וַיֹּאמֶר עָרִם <יצאתי יִצְאָתִי מִבֶּטֶן אִמִּי וָעָרִם אָשׁוּב שָׁמָּה ה' נָתַן וְה' לָקַח יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ: (כב) בְּכָל זֶאת לֹא חָטָא אִיּוֹב וְלֹא נָתַן תִּפְלָה לֹא־ל־הֵים:

איוב פרק ב

1 On a certain day the angels came to present themselves before GOD, and the Satan came also among them to present himself before GOD. **2** And GOD said to the Satan: 'From where do you come?' And the Satan answered GOD, and said: 'From going to and fro in the earth, and from walking up and down in it.' **3** And GOD said to the Satan: 'Have you considered my servant Iyov, that there is none like him in the earth, a whole-hearted and an upright man, one that fears God, and shuns evil? and he still holds fast to his integrity, although you moved Me against him, to destroy him without cause.' **4** And the Satan answered GOD, and said: 'Skin for skin, all that a man has will he give for his life.' **5** But put forth Your hand now, and touch his bone and his flesh, surely he will blaspheme You to Your face.' **6** And GOD said to the Satan: 'Behold, he is in your hand; only spare his life.' **7** So the Satan went forth from the presence of GOD, and smote Iyov with a severe inflammation from the sole of his foot even to his crown. **8** And he took some potsherd to scrape himself with as he sat among the ashes. **9** His wife said to him: 'Do you still hold fast to your integrity? blaspheme God, and die.' **10** But he said to her: 'You speak as one of the impious women speak. What? shall we receive good at the hand of God, and shall we not receive evil?' For all this Iyov did not sin with his lips.

(א) ויהי היום ויבאו בני האל הים להתיצב על ה' ויבוא גם השטן בת'כם להתיצב על ה': (ב) וי'אמר ה' אל השטן אי מזה תב'א ויען השטן את ה' וי'אמר מ'שטן ב'ארץ ומהתהלך בה: (ג) וי'אמר ה' אל השטן השמ'ת לבך אל עבדי איוב כי אין כמ'הו ב'ארץ איש תם ונ'שר ורא-ל הים וס'ר מ'רע וע'דנו מ'חזיק ב'תמ'תו ו'תסיתני בו לבלעו ח'נם: (ד) ויען השטן את ה' וי'אמר ע'ור בעד ע'ור נכ'ל א'שר ל'איש יתן בעד נפשו: (ה) אולם ש'לח נא ידך וגע אל ע'צמו ואל ב'שרו אם ל'א אל פ'ניך וי'כ'כך: (ו) וי'אמר ה' אל השטן הנו ב'ידך אך את נפשו ש'מר: (ז) ויצא השטן מאת פ'ני ה' וי'ך את איוב ב'שחין ר'ע מ'כף רגלו <עד> ועד קדקדו: (ח) וי'קח לו ח'רש להתגרד בו והוא י'שב ב'תוך האפר: (ט) ו'ת'אמר לו א'שתו ע'דך מ'חזיק ב'תמ'תך ב'רך א-ל הים ו'מת: (י) וי'אמר א'ליה כדבר א'חת הנ'ב'לות תדברי גם את הש'וב נקבל מאת הא-ל הים ואת הרע ל'א נקבל כ'כל ז'את ל'א ח'טא איוב ב'שפ'תיו:

(11) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טז עמוד א

אמר ריש לקיש: הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות

Bava Batra 16a

Reish Lakish said: "the Satan, the Evil Inclination and the Angel of Death are one and the same."

(12) ספר מורה הנבוכים חלק שלישי פרק כב

וחשבו איוב וחבריו שהשם יתעלה עושה אותו בעצמו ולא באמצעות השטן

Rambam – Moreh Nevuchim 3:22

Iyov and his friends thought that God, may He be exalted, did this Himself, and not through the Satan.

(13) ספר מורה הנבוכים חלק שלישי פרק כב

וכל בני אדם ר"ל ההמון אולם יגדילו השם בלשונותם ויתארוהו יתעלה ביושר ובגמילות החסד בעת הצלחתם ושלותם, או בעת צער שיוכלו לסובלו, אבל כשיבאו לו הצרות הנזכרות באיוב... עם מכאובי הגוף אין אחד מהם שיסבול, אלא יתלונן ויצעק ח'נם אם בלבבו אם בלשונו

Rambam – Moreh Nevuchim 3:22

All people will praise God and describe Him, may He be exalted, as just and kind, when they are successful and peaceful, or even when trouble befalls them and they can manage it. But when they experience the suffering of Iyov... when it comes to physical pain not a single one of the average people will bear it, and they will complain and decry their suffering in their hearts or in speech.

1 After this opened Iyov his mouth, and cursed the day he was born. **2** And Iyov spoke, and said: **3** Let the day perish wherein I was born, and the night wherein it was said: 'A man-child is brought forth.' **4** Let that day be darkness; let not God inquire after it from above, neither let the light shine upon it.

11 Why did I not die from the womb? Why did I not perish at birth? **12** Why did the knees receive me? And what purpose the breasts, that I should suckle? **13** For now should I have lain still and been quiet; I should have slept; then had I been at rest-- **14** With kings and counsellors of the earth, who build up waste places for themselves; **15** Or with princes that have gold, who fill their houses with silver; **16** Or as a hidden untimely birth I had not been; as infants that never saw light. **17** There the wicked cease from troubling; and there the weary are at rest.

איוב פרק ג

(א) אָמַרְי כֵּן פָּתַח אִיּוֹב אֶת פִּיהוּ וַיְקַלֵּל אֶת יוֹמוֹ: **פ**
(ב) וַיֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: (ג) יֵאָבֵד יוֹם אֲנִלְדָּ בּוֹ וְהַלֵּילָהּ
אָמַר ה' רַחֵם גְּבוּרָה: (ד) הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יְהִי ח' שָׁדָךְ אֵל
יִדְרָשְׁהוּ אֶל-לוֹהֶ מִמָּעַל וְאֵל תּוֹפֵעַ עָלָיו נְהַרְהֵר
(יא) לָמָּה לֹא מָרַחֵם אֲמוֹת מִבֶּטֶן יִצְאָתִי וְאָגִנֶּנּוּ: (יב)
מִדּוּעַ קִדְמוֹנִי בְּרָכִים וּמָה שְׂדֵינִים כִּי אֵינִק: (יג) כִּי עָתָה
שָׁכַבְתִּי וְאֶשְׁקוּט יִשְׁנָתִי אֲזַיְנוּחַ לִי (יד) עִם מְלָכִים
וְיִ' עֲצֵי אֶרֶץ הַבָּנִים חֲרָבוֹת לְמוֹ: (טו) אוֹ עִם שָׂרִים
זָהָב לָהֶם הִמְמָלְאִים בְּתִיָּהֶם כֶּסֶף: (טז) אוֹ כְּנָפֵל טָמוּן
לֹא אֶהְיֶה כִּעַל לָלִים לֹא רָאוּ אוֹר: (יז) שָׁם רְשָׁעִים
חִדְלוּ ר' גִּזְוֹ וְשָׁם יִנּוּחוּ יִגְיֵעֵי כ' ח':

1 Then answered Eliphaz the Temanite, and said: **2** If one venture a word unto thee, wilt thou be weary? But who can withhold himself from speaking? **3** Behold, you have instructed many, and you have strengthened the weak hands. **4** Your words have upheld him that was falling, and you have strengthened the feeble knees. **5** But now it is come upon you, and you are weary; it touches you, and you are frightened. **6** Is not your fear of God your confidence, and your hope the integrity of thy ways? **7** Remember who ever perished being innocent? Or where were the upright cut off? **8** According as I have seen, they that plow iniquity, and sow mischief, reap the same. **9** By the breath of God they perish, and by the blast of His anger are they consumed.

17 Shall mortal man be just before God? Shall a man be pure before his Maker? **18** Behold, He puts no trust in His servants, and His angels He charges with folly; **19** How much more them that dwell in houses of clay, whose foundation is in the dust, who are crushed before the moth!

איוב פרק ד

(א) וַיֵּעַן אֱלִיפַז הַתִּמְנִי וַיֹּאמֶר: (ב) הֲנִסָּה דְבַר אֱלֹהִים
תִּלְאָה וְעֲצָר בְּמַלְיָן מִי יוֹכֵל: (ג) הִנֵּה יִסְרֹת רַבִּים
וַיִּדְּם רַפּוֹת תַּחֲזֹק: (ד) כּוֹשֵׁל יִקְיִמוּן מְלִיךְ וּבְרָכִים
כ' רַעוֹת תִּאֲמָץ: (ה) כִּי עָתָה תִּבּוֹא אֵלָיִךְ וּתִלָּא תִגַּע
עֲדִיךָ וּתִבְהַל: (ו) הֲלֹא יִרְאָתְךָ כִּסְלִתְךָ תִּקְנוֹתְךָ וְתִ'ם
דְּרָכֶיךָ: (ז) זָכַר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד וְאִיפֹה יִשְׁרִים
נִכְחָדוּ: (ח) כֹּאֲשֶׁר רָאִיתִי ח' רָשִׁי אָנֹן ז' רָעֵי עָמָל
יִקְצָרְהוּ: (ט) מִנְשָׁמַת אֶל-לוֹהֶ יֵאָבְדוּ וּמְרוֹחַ אָפוּ יִכְלוּ:

(יז) הַאֲנוּשׁ מֵאֶל-לוֹהֶ יִצְדָּק אִם מֵעַ שְׁהוּ יִטְהַר גְּבוּרָה:
(יח) הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יֵאָמֵן וּבְמַלְאָכָיו יִשִּׁים תִּהְלֶה:
(יט) אַף ש' כְּנִי בְּתִי ח' מֵר אֲשֶׁר בַּעֲפָר יִסּוּדָם יִדְכָּאוּם
לִפְנֵי עֵשׂ:

1 Then Iyov answered and said: **2** Oh that my vexation were but weighed, and my trauma laid in the balances altogether! **3** For now it would be heavier than the sand of the seas; therefore are my words broken. **4** For the arrows of the Almighty are within me, my spirit drinks their poison; the terrors of God battle against me. **9** Even that it would please God to crush me; that He would let loose His hand, and cut me off! **15** My brethren have dealt deceitfully as a brook, as the channel of brooks that overflow, **24** Teach me, and I will hold my peace; and cause me to understand wherein I have erred. **25** How forcible are words of uprightness! But what doth your arguing argue? **26** Do ye hold words to be an argument, but the speeches of one that is desperate to be wind? **27** Yea, ye would cast lots upon an orphan, and dig a pit for your friend.

איוב פרק ו

(א) וַיֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: (ב) לוֹ שָׁקוֹל יִשְׁקַל בַּעֲשֵׂי
וְהִנָּתִי בְּמֵאֲזָנִים יִשְׁאוּ יָחַד: (ג) כִּי עָתָה מִחוּל יָמִים
יִכָּבֵד עַל כֵּן דְּבָרִי לָעוֹ: (ד) כִּי חֲצִי ש-דִּי עִמָּדִי אֲשֶׁר
חֲמָתָם ש' תֵּה רוּחִי בַּעוֹתִי אֶל-לוֹהֶ יַעֲרֻכּוּנִי:

(ט) וַיֹּאֵל אֱלוֹהֶ וַיִּדְכָּאוּנִי יִתֵּר יָדוֹ וַיִּבְצָעֵנִי:
(טו) אֲחִי בְּגָדוֹ כְּמוֹ נֶחֱל כֹּאֲפִיק נְחָלִים יַעֲבֹרוּ:

(כד) הוֹרוּנִי וְאֲנִי אֶחְרִישׁ וּמָה שְׁגִיתִי הִבִּינוּ לִי: (כה)
מָה נִמְרָצוּ אֲמָרִי י' שָׁר וּמָה יוֹכִיחַ הוֹכַח מִכֶּם: (כו)
הִלְהוּכָה מְלִים תִּחְשׁ בּוֹ וּלְרוּחַ אֲמָרִי נ' אֲשׁ: (כז) אַף
עַל יָתוֹם תִּפְּלוּ וְתִכְרוּ עַל רִיעָכֶם:

(17) איוב פרק מב

(ז) וַיְהִי אַחֲרֵי דִבְרֵי ה' אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל אִיּוֹב נִי־אָמַר ה' אֶל אֱלִיפַז הַתִּימָנִי חָרָה אַפִּי בְּךָ וּבְשְׁנֵי רֵעֶיךָ כִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב:

7 And it was so, that after GOD had spoken these words to Iyov, GOD said to Eliphaz the Temanite: 'My wrath is kindled against you, and against your two friends; for in your defence of Me you did not speak appropriately, as my servant Iyov has.'

(18) איוב פרק ט

(לב) כִּי לֹא אִישׁ כְּמֹנִי אֶעֱנֶנּוּ נִבּוֹא יַחְדָּו בַּמִּשְׁפָּט: (לג) לֹא יֵשׁ בֵּינֵינוּ מוֹכִיחַ יֵשֶׁת יָדוֹ עַל שְׁנֵינוּ: 32 For He is not a man, as I am, that I should answer Him, that we should come together in judgment. 33 There is no arbiter between us that might lay his hand upon us both.

(19) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טז עמוד א

אמר רב: עפרא לפומיה דאיוב, כלום יש עבד שמוכיח את רבו?

Bava Batra 16a

Rav said: "May Iyov's mouth be filled with dust: Can a servant rebuke his master?"

(20) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טז עמוד ב

אמר רבא: מכאן שאין אדם נתפס בשעת צערו.

Bava Batra 16a

Rava said: "We see from here that a person cannot be criticized for what he says in the time of his pain

(21)

איוב פרק ח

1 Then answered Bildad the Shuhite, and said: 2 How long will you speak these things, seeing that the words of your mouth are as a mighty wind? 3 Does God pervert judgment? Or does the Almighty pervert justice?

5 If you would seek earnestly for God, and make your prayer to the Almighty; 6 If you are pure and upright; surely now He would invoke these for you, and make the habitation of your righteousness prosperous. 7 And though your beginning was small, yet your end should greatly increase.

(א) וַיַּעַן בִּלְדַּד הַשּׁוּחִי נִי־אָמַר: (ב) עַד אֵן תִּמְלֹל אֱלֹהִים וְרוּחַ כִּבִּיר אֶמְרֵי פִיךָ: (ג) הֲאֵל יַעֲזֹב מִשְׁפָּט וְאֵם שְׂדֵי יַעֲזֹב צֶדֶק: (ה) אִם אַתָּה תִּשְׁחַר אֶל אֵל וְאֶל שְׁ-דֵי תִתְחַנֵּן: (ו) אִם זֶךְ וְיִשָּׁר אַתָּה כִּי עֲתָה יַעֲרֵר עָלֶיךָ וְשִׁלֵּם גְּנוֹת צֶדֶקְךָ: (ז) וְהִנֵּה רֵאשִׁיתְךָ מִצָּעָר וְאַחֲרִיתְךָ יִשְׁגָּה מֵאֵד:

(22) איוב פרק ז

(ט) כָּלָה עָנָן וַיִּלָּךְ כֵּן יוֹרֵד שָׁאוּל לֹא יַעֲלֶה: (י) לֹא יָשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ וְלֹא יִפְרֹנּוּ עוֹד מִקֵּץ מוֹ: 9 As the cloud is consumed and vanishes away, so he that goes down to the grave shall come up no more. 10 He shall return no more to his house, neither shall his place know him anymore.

(23) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טז עמוד א

אמר רבא: מכאן שכפר איוב בתחיית המתים

Bava Batra 16a

Rava said: "We see from here that Iyov denied the Resurrection of the Dead."

אין ההלכה מעוניינת בעולם טרנסצנדנטי כלל וכלל. העולם הבא הוא עולם שקט ושאנן, שכולו טוב ושכולו ארוך ושכולו נצח, שאדם מקבל בו שכר המצוות, שעשה בעולם הזה. ברם אין קבלת שכר פעולה דתית, ולפיכך מבכר איש ההלכה את העולם הריאלי על פני ההווה הטרנסצנדנטית, כי הרי כאן יכול אדם ליצור ולפעול ולעשות פרי, ושם אין בידו לשנות שום דבר.

R. Yosef Dov HaLevi Soloveitchik – Halachic Man (trans. Lawrence Kaplan)

The Halakhah is not at all concerned with a transcendent world. The World to Come is a tranquil, quiet world that is wholly good, wholly everlasting, and wholly eternal, wherein a man will receive the reward for the commandments which he performed in this world. However, the receiving of reward is not a religious act; therefore halachic man prefers the real world to a transcendent existence because here, in this world, man is given the opportunity to create, act, accomplish, while there, in the World to Come, he is powerless to change anything at all.

(25)

1 Then Iyov answered and said: **2** Of a truth I know that it is so; and how can man be just with God? **3** If one should desire to contend with Him, he could not answer Him one of a thousand.

20 Though I be righteous, mine own mouth shall condemn me; though I be innocent, He shall prove me perverse. **21** I am innocent--I regard not myself, I despise my life. **22** It is all one--therefore I say: He destroys the innocent and the wicked.

1 My soul is weary of my life; I will give free course to my complaint; I will speak in the bitterness of my soul. **2** I will say to God: Do not condemn me; make me know why You contend with me. **3** Is it good for You that You should oppress, that You should despise the work of Your hands, and shine upon the counsel of the wicked?

איוב פרק ט

(א) וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: (ב) אֲמָנָם יָדַעְתִּי כִּי כֵן וְמָה יִצְדָּק אֲנוּשׁ עִם אֱלֹהִים: (ג) אִם יִחַפֶּז לְרִיב עִמּוֹ לֹא יִצְנָנוּ אַחַת מִנִּי אֵלֶיךָ: (כ) אִם אֶצְדָּק פִּי יַרְשִׁיעֵנִי תָם אֲנִי וַיַּעֲקֹשׁנִי: (כא) תָם אֲנִי לֹא אֲדַע בְּפִשִּׁי אֲמָאס חַיִּי: (כב) אַחַת הִיא עַל כֵּן אֲמַרְתִּי תָם וְרָשָׁע הוּא מְכַלָּה:

איוב פרק י

(א) נִקְטָה בְּפִשִּׁי בְּחַיִּי אֶעֱזֹבָה עָלַי שִׁיחִי אֲדַבְּרָה בְּמֶרַע בְּפִשִּׁי: (ב) אֲמַר אֶל אֱלֹהִים אֵל תַּרְשִׁיעֵנִי הוֹדִיעֵנִי עַל מַה תִּרְיִבֵנִי: (ג) הַטּוֹב לָךְ כִּי תַעֲשֶׂה כִּי תִמָּאס יִגִּיעַ כְּפִיךָ וְעַל עֲצַת רָשָׁעִים הוֹפְעֶת:

(26)

1 Then answered Tzofar the Naamathite, and said: **2** Should not the multitude of words be answered? And should a man full of talk be accounted right?

5 But oh that God would speak, and open His lips against you; **6** And that He would tell you the secrets of wisdom, that sound wisdom is manifold! Know therefore that God exacts of you less than your iniquity deserves. **7** Can you find out the deep things of God? Could you penetrate to the uttermost reaches of the Almighty? **8** It is high as heaven; what can you do? Deeper than the nether-world; what can you know? **9** The measure of it is longer than the earth, and broader than the sea. **10** If He were to pass by, and suppress, or gather in, who could hinder Him?

13 If you set your heart aright, and stretch out your hands toward Him-- **14** If iniquity be in your hand, put it far away, and let not unrighteousness dwell in your tents-- **15** Surely then shall you lift up your face without blemish; indeed, you shall be steadfast, and shall not fear;

19 Also you shall lie down, and none shall make you afraid; indeed, many will wait upon your presence.

איוב פרק יא

(א) וַיַּעַן צִפּוֹר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמֶר: (ב) הֲרַב דְּבָרִים לֹא יִעָנֶה וְאִם אִישׁ שִׁפְתָּיִם יִצְדָּק:

(ה) וְאוֹלָם מִי יִתֵּן אֶל-לִוְיָהּ דְּבַר וַיִּפְתַּח שִׁפְתָּיו עֲמֹךְ: (ו) וַיִּגַּד לָךְ תַּעֲלָמוֹת חֲכָמָה כִּי כְפָלִים לְתוֹשִׁיָה וְדַע כִּי יִשָּׂה לָךְ אֱלֹהִים מַעֲוֹךְ: (ז) הַחֲקֹר אֱלֹהִים תִּמְצָא אִם עַד תִּכְלִית שְׂדֵי תִמְצָא: (ח) גִּבְהֵי שָׁמַיִם מַה תִּפְעֹל עִמָּקָה מִשְׁאוֹל מַה תִּדְעַ: (ט) אֲרַפֶּה מֵאֲרֶץ מִדְּהָ וּרְחֹבָה מִנִּי יָם: (י) אִם יִחַלֶּה וַיִּסְגֹּר וַיִּקְהֵל וּמִי יִשְׁיבֵנוּ:

(יג) אִם אַתָּה הַכִּינוֹתָ לָכֵךְ וּפְרַשְׁתָּ אֵלָיו כַּפְּךָ: (יד) אִם אָנוּ בִּינְךָ הִרְחִיקָהוּ וְאֵל תִּשְׁכֹּן בְּאֵל הֶלֶיךָ עוֹלָה: (טו) כִּי אַז תִּשָּׂא פָנֶיךָ מִמּוֹם וְהָיִיתָ מִצְדָּק וְלֹא תִירָא:

(יט) וְרַבְצָתָ וְאִין מִחֲרִיד וְחִלּוּ פָנֶיךָ רַבִּים:

איוב פרק יב

(א) וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: (ב) אֲמַנְם כִּי אַתֶּם עִם וְעִמָּכֶם תְּמוּת חֻקָּה: (ג) גַּם לִי לֵבב כְּמוֹכֶם לֹא נִפְלְ אֲנִי כִּי מִכֶּם וְאֶת מִי אֵין כְּמוֹ אֱלֹהִים:
(ז) וְאוֹלָם שְׁאֵל נָא בְּהִמּוּת נֹת רַךְ וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְנִגְדָּה לָךְ: (ח) אוֹ שִׁיחַ לְאֶרֶץ נֹת רַךְ וַיִּסְפְּרוּ לָךְ דְּגֵי הַיָּם:
(ט) מִי לֹא יָדַע בְּכָל אֱלֹהִים כִּי יָד ה' עֲשִׂתָהּ זֹאת:
(י) אֲשֶׁר בִּידּוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ:

(יד) הֵן יִהְיוּם וְלֹא יִבְנֶה יִסְגֹּר עַל אִישׁ וְלֹא יִפְתַּח:
(טו) הֵן יַעֲצֹר בְּמַיִם וַיִּכְשׁוּ וַיִּשְׁלַחֵם וַיַּהֲפֹכוּ אֶרְצָם:
(טז) עֲמוּ עֹז וְתוֹשִׁיחַ לֹא שֶׁיִּגַּע וּמִשְׁגָּה:

איוב פרק יג

(ג) אוֹלָם אֲנִי אֶל שֶׁ-דִּי אֲדַבֵּר וְהוֹכַח אֶל אֶל-אֶחָפִיז:
(ד) וְאוֹלָם אַתֶּם טָפְלֵי שִׁקָּר רַפְּאֵי אֲלֵל בְּלִבָּם: (ה)
מִי יִתֵּן הַחֶרֶשׁ תַּחֲרִישׁוּ וַיִּתֵּה לָכֶם לְחֻקָּה: (ו) שְׁמַעוּ נָא תוֹכַחְתִּי וְרַבּוֹת שִׁפְתֵי הַקְּשִׁיבוּ: (ז) הֲלֵאל תִּדְבְּרוּ עוֹלָה וְלוֹ תִּדְבְּרוּ רַמְיָה: (ח) הֲקִנְיוּ תִשְׁאוּן אִם לֵאל תִּרְבִּינוּ: (ט) הַטּוֹב כִּי יִחַק רַב אֶתְכֶם אִם כִּהְתֵּל בְּאֲנוּשׁ תִּהְתָּלוּ בּוֹ: (י) הוֹכַח יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם בִּסְתֵר פָּנִים תִּשְׁאוּן: (יא) הֲלֹא שְׁאֵתוֹ תִּבְעֵת אֶתְכֶם וּפִחְדּוֹ יִפְּלֵ עֲלֵיכֶם: (יב) זָכַר גִּיכֶם מִשְׁלֵי אֶפְרַיִם לְגִבִּי חֶמְדִּי גִבִּיכֶם: (יג) הַחֲרִישׁוּ מִמֶּנִּי וְאֲדַבֵּרָה אֲנִי וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה: (יד) עַל מָה אֲשָׂא בְּשָׂרִי בְּשִׁנִּי וְנִפְשִׁי אֲשִׁים בְּכַפִּי:
(טו) הֵן יִקְטְלֵנִי <לֹא> לֹא אֶיִּחַל אֶךְ דֶּרֶכִּי אֶל פָּנָיו אוֹכִיחַ: (טז) גַּם הוּא לִי לִישׁוּעָה כִּי לֹא לְפָנָיו חֲנֻף יִבּוֹא: (יז) שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ מִלְתִּי וְאַחֲנוּתִי בְּאֲזְנֵיכֶם: (יח) הִנֵּה נָא עֲרַכְתִּי מִשְׁפָּט יִדְעֵתִי כִּי אֲנִי אֶצְדֵּק: (יט) מִי הוּא יָרִיב עִמָּדִי כִּי עֲתֵה אֶחָרִישׁ וְאֶגְנוֹעַ: (כ) אֶךְ שְׁתִּימָה אֶל תַּעֲשׂ עִמָּדִי אֲזַמְּנֶיךָ לֹא אֶפְתֹּר: (כא) כַּפְךָ מַעֲלֵי הַרְחֹק וְאַמְתֵּךְ אֶל תִּבְעֵתִי: (כב) וַיִּקְרָא וְאֵן כִּי אֶעֱנֶה אוֹ אֲדַבֵּר וְהִשִּׁיבֵנִי: (כג) כִּמָּה לִי עוֹנוֹת וְחַטָּאוֹת פִּשְׁעֵי וְחַטָּאוֹתִי הִדְּעֵנִי: (כד) לָמָּה פָּנֶיךָ תִּסְתִּיר וְתִתְּשִׁבֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ: (כה) הֲעֵלָה נִדְרִי תַעֲרוֹץ וְאֶת קִשׁ יָבֶשׁ תִּרְדֹּף: (כו) כִּי תִכְתֹּב עָלַי מֶרְרוֹת וְתוֹרִישֵׁנִי עוֹנוֹת נְעוּרָי:

1 Then Iyov answered and said: 2 No doubt but you are the people, and wisdom shall die with you. 3 But I have understanding as well as you; I am not inferior to you; indeed, who doesn't know such things as these? 7 But ask now the beasts, and they shall teach you; and the fowls of the air, and they shall tell you; 8 Or speak to the earth, and it shall teach you; and the fishes of the sea shall declare to you; 9 Who knows not among all these, that the hand of GOD has wrought this? 10 In whose hand is the soul of every living thing, and the breath of all mankind.—
14 Behold, He breaks down, and it cannot be built again; He supresses a man, and there can be no opening. 15 Behold, He withholds the waters, and they dry up; also He sends them out, and they overturn the earth. 16 With Him is strength and sound wisdom; the deceived and the deceiver are His.
3 Notwithstanding I would speak to the Almighty, and I desire to reason with God. 4 But you are plasterers of lies, you are all physicians of no value. 5 Oh that you would altogether hold your peace! and it would be your wisdom. 6 Hear now my reasoning, and hearken to the pleadings of my lips. 7 Will you speak unrighteously for God, and talk deceitfully for Him? 8 Will you show Him favor? Will you contend for God? 9 Would it be good that He should search you out? Or as one mocks a man, will you mock Him? 10 He will surely reprove you, if you do secretly show favor. 11 Shall not His majesty terrify you, and His dread fall upon you? 12 Your memorials shall be like ashes, your eminences to eminences of clay. 13 Hold your peace, let me alone, that I may speak, and let come on me what will. 14 Why should I take my flesh in my teeth, and put my life in my hand? 15 Were He to kill me – I would still trust in Him; but I will argue my ways before Him. 16 He shall also be my salvation, for no hypocrite will come before Him. 17 Hear diligently my speech, and let my declaration be in your ears. 18 Behold now, I have ordered my cause; I know that I shall be justified. 19 Who is he that will contend with me? For then would I hold my peace and die. 20 Only do not two things unto me, then will I not hide myself from You: 21 Withdraw Your hand far from me; and let not Your terror make me afraid. 22 Then call You, and I will answer; or let me speak, and answer You me. 23 How many are mine iniquities and sins? Make me to know my transgression and my sin. 24 Why do you hide Your face, and hold me for Your enemy? 25 Will You harass a driven leaf? And will You pursue the dry stubble? 26 That You should write bitter things against me, and make me to inherit the iniquities of my youth?

איוב פרק לב

1 So these three men ceased to answer Iyov, because he was righteous in his own eyes. **2** Then was kindled the wrath of Elihu the son of Barachel the Buzite, of the family of Ram; against Iyov was his wrath kindled, because he justified himself rather than God. **3** Also against his three friends was his wrath kindled, because they had found no answer, and had condemned Iyov.

4 Now Elihu had waited to speak to Iyov, because they were older than he. **5** And when Elihu saw that there was no answer in the mouth of these three men, his wrath was kindled.

22 Yea, his soul draws near unto the pit, and his life to the destroyers. **23** If there be for him an angel, an intercessor, one among a thousand, to vouch for a man's uprightness;

24 Then He is gracious unto him, and says: 'Deliver him from going down to the pit, I have found a ransom.' **25** His flesh is tenderer than a child's; he returns to the days of his youth; **26** He prays to God, and He is favourable to him; so that he sees His face with joy; and He restores unto man his righteousness. **27** He comes before men, and says: 'I have sinned, and perverted that which was right, and it profited me not.'

28 So He redeems his soul from going into the pit, and his life beholds the light. **29** Lo, all these things does God do, twice, even three times, with a man, **30** To bring back his soul from the pit, that he may be enlightened with the light of the living.

(א) וַיִּשְׁכַּח וְשָׁלַשׁ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מַעֲנוֹת אֶת אִיּוֹב כִּי הוּא צָדִיק בְּעֵינָיו: **פ** (ב) וַיַּחַר אַף אֱלֹהִים בְּנוֹ בְּרַכְאֵל הַבּוּזִי מִמִּשְׁפַּחַת כֶּם בְּאִיּוֹב חָרָה אָפּוֹ עַל צִדְקוֹ וּנְפִשׁוֹ מֵאֵל הַיָּם: (ג) וּבִשְׁלֹשׁ רַעֲיוֹ חָרָה אָפּוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא מָצְאוּ מַעֲנֶה וַיִּרְשָׁעוּ אֶת אִיּוֹב: (ד) וַאֲלֵיהֶו חָכָה אֶת אִיּוֹב בַּדְּבָרִים כִּי זָקְנִים הָמָּה מִמֶּנּוּ לַיָּמִים: (ה) וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי אֵין מַעֲנֶה בְּפִי שָׁלֹשׁ הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר אָפּוֹ:

איוב פרק לג

(כב) וַתִּקְרַב לִשְׁחַת נִפְשׁוֹ וַתִּחַתּוֹ לַמָּמְתִים: (כג) אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאךָ מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל: (כד) וַיִּחַנְנוּ וַיֵּאמֶר פְּדֵעֵהוּ מִכַּדַּת שְׁחַת מִצָּאֲתִי כִּי פָר: (כה) רֶטֶשׁ בָּשָׂרוֹ מִן עֵר יָשׁוּב לַיָּמִי עֲלוּמָיו: (כו) יַעֲתֵר אֵל אֱלֹהִים וַיִּרְצֵהוּ וַיִּרְא פָּנָיו בְּתַרְעֵהוּ וַיִּשָּׁב לְאֹנוֹשׁ צִדְקָתוֹ: (כז) יֵשׁ ר' עַל אֲנָשִׁים וַיֵּאמֶר חֲטָאֲתִי וַיִּשָּׁר הָעֲוִיָּתִי וְלֹא שָׁוָה לִי: (כח) פְּדָה <נַפְשִׁי> נִפְשׁוֹ מִמֶּעַבֶר בְּשִׁחַת <וַחֲיִיתִי> וַתִּחַתּוֹ בְּאוֹר תְּרָאָה: (כט) הֵן כָּל אֵלֶּה יַעֲשֶׂה אֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֶר: (ל) לְהַשִּׁיב נִפְשׁוֹ מִנִּי שְׁחַת לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים:

איוב פרק לח

1 Then GOD answered Job out of the whirlwind, and said: **2** Who is this that darkens counsel by words without knowledge? **3** Gird up now your loins like a man; for I will demand of you, and declare you to Me. **4** Where were you when I laid the foundations of the earth? Declare, if you have the understanding.

31 Can you bind the chains of the Pleiades, or loose the bands of Orion? **32** Can you lead forth the Mazzaroth in their season? Or can you guide the Bear with her sons?

33 Know you the ordinances of the heavens? Can you establish their dominion in the earth?

39 Will you hunt the prey for the lioness? Or satisfy the appetite of the young lions, **40** When they crouch in their dens, and abide in the covert to lie in wait? **41** Who provides for the raven his prey, when his young ones cry to God, and wander for lack of food?

15 Behold now Behemoth, which I made with you; he eats grass as an ox. **16** Lo now, his strength is in his loins, and his force is in the stays of his body. **17** He strains his tail like a cedar; the sinews of his thighs are knit together. **18** His bones are as pipes of brass; his gristles are like bars of iron. **19** He is the beginning of the ways of God; He only that made him can make His sword to approach to him. **20** Surely the mountains bring him forth food, and all the beasts of the field play there.

25 Can you draw out Leviathan with a fish-hook? or press down his tongue with a cord? **26** Can you put a ring into his nose? or bore his jaw through with a hook? **27** Will he make many supplications to you? or will he speak soft words to you?

(א) וַיַּעַן יְקֹנָם אֶת אִיּוֹב <מִנְהַסְעֵרָה> מִן הַסְּעָרָה וַיֹּאמֶר: (ב) מִי זֶה מְחַשֵּׁב עֲצָה בְּמַלְיָן בְּלִי דַעַת: (ג) אִזְרֵנוּ נָא כְגֶבֶר חֲלָצִיךָ וְאֲשָׁאֲלֶךָ וְהוֹדִיעֵנִי: (ד) אִיפֹה הִיִּית בְּיָסְדִי אֶרֶץ הַגִּד אִם יִדְעָתָּ בִּינָה: (ה) הַתִּקְשָׁר מַעֲדָנוֹת כִּימָה אוֹ מִשְׁכּוֹת כָּסִיל תִּפְתַּח: (ו) הֵת צִיא מִזְרוֹת בָּעֵתוֹ וְעִישׁ עַל בְּנֵיהֶם תִּנְחֵם: (ז) הַיָּדְעָתָּ חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם תִּשְׁמְרוּ מִשְׁטְרוֹ בְּאֶרֶץ: (ח) הַתְּצוּד לְלִבְיָא טָרֶף וַחֲיִית פִּיִּרִים תִּמְלֹא: (ט) כִּי יִשְׁחֹו בַּמַּעֲוֹנוֹת יִשְׁבּוּ בַסֶּפֶה לְמוֹ אֲרָב: (י) מִי יִכִּין לַעֲרֹב צִידוֹ כִּי <יִלְדוּ> יִלְדָּיו אֵל אֵל יִשְׁוּעוּ וַתַּעַן לְבָלִי אֶכֶל:

(יא) הִי אִכָּה רִים עֲבָדְךָ אִם יִלִּין עַל אֲבוֹסֶךָ: (יב) הַתִּקְשָׁר רִים בְּתֵלֶם עֵבֶר תּוֹ אִם יִשְׁדָּד עֲמָקִים אֲחֻרְיֶךָ:

איוב פרק מ

(טו) הִנֵּה נָא בְּהֵמוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ חֲצִיר בִּכְרֶךָ יֵאָכֵל: (טז) הִנֵּה נָא כִּי חֹו בְּמַתְנָיו נָא נוֹ בְּשָׁרֵיכִי בִטְנוֹ: (יז) יַחַפֵּז זַיִן וְנָבּוֹ כְמוֹ אֶרֶץ גִּידִי <פָּחַדוֹ> פָּחַדוֹ יִשְׁרָגוּ: (יח) עֲצָמָיו אֲפִיקָיו נְחוּשָׁה גְרָמָיו כְּמַטִּיל בְּרִזָּל: (יט) הוּא רֹאשִׁית דְּרָכֵי אֵל הָעוֹשֵׁה נִגְשׁ חֲרָבוֹ: (כ) כִּי בּוֹל הָרִים יִשְׁאוּ לוֹ וְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה יִשְׁחָקוּ שָׁם: (כא) תִּמְשַׁךְ לְוִיָּתָן בַּחֶפֶז וּבְחֶבֶל תִּשְׁקִיעַ לַשֵּׁנוֹ: (כב) הַתִּשְׁמֵם אֲגָמוֹן בְּאָפּוֹ וּבְחוֹחַ תִּקּוֹב לְחָיוֹ: (כג) הַיִּרְכָּה אֲלֵיךְ תִּחְנוּנִים אִם יִדְבֹר אֲלֵיךְ רַכּוֹת:

איוב פרק מב

(א) וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת יְקֹנָה וַיֹּאמֶר: (ב) <יָדַעְתָּ> יָדַעְתִּי כִּי כָל תּוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמֶּנּוּ מִזְמָה: (ג) מִי זֶה מַעֲלִים יַעֲזָה בְּלִי דַעַת לְכֹן הִגַּדְתִּי וְלֹא אֲבִין נִפְלְאוֹת מִמֶּנּוּ וְלֹא אֵדָע: (ד) שָׁמַע נָא וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר אֲשַׁאֲלֶךָ וְהוֹדִיעֲנִי: (ה) לִשְׁמַע אֲנִי וְשָׁמַעְתִּךָ וְעַתָּה עֵינִי רִאֲתָךְ: (ו) עַל כֵּן אֲמַאֵס וְנִחַמְתִּי עַל עֵפֶר וְאֵפֶר: (ז) וַיְהִי אַחֲרֵי דִבְרֵי יִקְוָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל אִיּוֹב וַיֹּאמֶר יִקְוָה אֶל אֱלֹהֵי הַתִּימָנִי חֲרָה אִפִּי בָּךְ וּבִשְׁנֵי רַעֲיֶיךָ כִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב: (ח) וְעַתָּה קָחוּ לָכֶם שְׁבַע פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים וּלְכוּ אֶל עַבְדִּי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם עֹלָה בַּעֲדָכֶם וְאִיּוֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם כִּי אִם פָּנִיו אֲשָׂא לְבַלְתִּי גְשׁוֹת עִמָּכֶם נִבְלָה כִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב: (ט) וַיֵּלְכוּ אֱלִיפַז הַתִּימָנִי וּבִלְדָּד הַשּׁוּחִי צִפֹּר הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵיהֶם יִקְוָה וַיֵּשָׂא יִקְוָה אֶת פָּנָיו אִיּוֹב: (י) וַיִּקְוָה שָׁב אֶת <שְׁבִית> שְׁבוֹת אִיּוֹב בְּהִתְפַּלְלוֹ בְּעַד רַעְיוֹנוֹ וַיִּסַּף יִקְוָה אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמִשְׁנָה:

1 Then Iyov answered GOD, and said: 2 I know that You can do everything, and that no purpose can be withheld from You. 3 Who is this that hides counsel without knowledge? Therefore have I uttered that which I understood not, things too wonderful for me, which I knew not. 4 Hear, I beseech You, and I will speak; I will demand of You, and declare You to me. 5 I had heard of You by the hearing of the ear; but now my eye sees You; 6 Wherefore I abhor my words, and repent, seeing I am dust and ashes. 7 And it was so, that after GOD had spoken these words to Iyov, GOD said to Eliphaz the Temanite: 'My wrath is kindled against you, and against your two friends; for you have not spoken of Me the thing that is right, as My servant Iyov has. {S} 8 Now therefore, take for yourselves seven bullocks and seven rams, and go to My servant Iyov, and offer up for yourselves a burnt-offering; and My servant Iyov shall pray for you; for him will I accept, that I am not forced to deal with you improperly; for you have not spoken of Me the thing that is right, as my servant Iyov has.' 9 So Eliphaz the Temanite and Bildad the Shuhite and Tzofar the Naamathite went, and did according as GOD commanded them; and GOD accepted Iyov. 10 And GOD changed the fortune of Iyov, when he prayed for his friends; and GOD gave Iyov twice as much as he had before.

(31) ספר מורה הנבוכים חלק שלישי פרק כג

אבל כשידע השם ידיעה אמיתית הודה שההצלחה האמתית אשר היא ידיעת השם, היא מוכנת בלא ספק לכל מי שידעה ממנו ולא יערבבה על האדם צרה מאלו הצרות כלם. ואמנם היה איוב מדמה שאלו שיחשבו הצלחות הם התכלית, כבריאיות והעושר והבנים, כל עוד שהיה יודע השם על דרך ההגדה וספור לא על דרך עיון, ומפני זה היה במבוכות ההם ואמר המאמרים ההם, וזהו ענין אמרו לשמע און שמעתך ועתה עיני ראתך על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר, כונת הדברים כפי הענין על כן אמאס כל אשר הייתי מתאוה ונחמתי על היותי בתוך עפר ואפר, כמו שהוצע ענינו והוא יושב בתוך האפר

Rambam – Moreh Nevuchim 3:23

But when he came to know God correctly, he realized that true bliss – which is the knowledge of God – is available to whomever knows Him. No suffering can ever detract from it. However, in the past, as long as Iyov had known God only through tradition, he had thought health and wealth and children had absolute worth. All this and his confusions and the words he had spoken held sway as long as he had not become wise, as he said "I had heard of you". Now however, my eye sees you and I decry all those things which earlier I had valued, and no longer mind the dust and ashes in which I had to wallow during my sickness.

(32) תהלים פרק עג

(א) מִזְמוֹר לְאַסָּף אֲנִי טוֹב לִישְׁרָאֵל אֵלֶּהִם לְכָרִי לְכָב: (ב) וְאֲנִי כְּמַעֲט <נָטוּי> נָטוּי רַגְלִי כְּאִין <שִׁפְכָה> שִׁפְכוּ אֲשֶׁרִי: (ג) כִּי קִנְאֲתִי בַּהוֹלָלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֶרְאֶה: (ד) עַד אָבֹא אֶל מְקֻדְשֵׁי אֵל אֲבִינָה לְאַחֲרִיתָם: (כח) וְאֲנִי קִרְבַּת אֵלֶּהִם לִי טוֹב שְׁתִּי בְּאֵד נִי ה' מַחְסִי לְסִפֹּר כָּל מַלְאכֹתֶיךָ:

Tehillim 73

1 A Psalm of Asaph. Surely God is good to Israel, even to such as are pure in heart. 2 But as for me, my feet were almost gone; my steps had well nigh slipped. 3 For I was envious at the arrogant, when I saw the prosperity of the wicked. 17 Until I entered into the sanctuary of God, and considered their end. 28 But as for me, the nearness of God is my good; I have made the Lord GOD my refuge, that I may tell of all Thy works.